

POŚLACHCIĆ (3) *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *jasne*.

fut 2 sg poślachcisz (1). ◇ *3 sg* poślachci (1). ◇ *praet* [3 *sg n* poślachciło.] ◇ *3 pl m pers* poślachcili (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Uświetnić, dodać znaczenia [czego] (3): Bowiem práwe fláchetwo ieft iákaś moc dziwna/ A káźdey márney ípráwie ná wśzytkim íprzećiwna. [...] A kogo tym obdárzą z niebyełkiego grodu/ Iuż then flawy popráwi/ pośláchci y rodu. *RejWiz* 98v.

[*poślachcić* czym: Nuż więc zás podźmy do budowánia/ y toć ífcie godno wychwałánia/ Bo zá niego napierwey powśtáło/ pośláchciło tym polłki niemáło. *TrzecPis* II 90.]

Zwrot: »pięknje poślachcić« (1): Ieśliże śwego pyęknje nie pośláchciłz gniazdá [tj. domu, rodu]/ Tedy pewnie zágásnielz by przy śłońcu gwiazdá. *RejWiz* 99v.

W przen (2) : *RejWiz* 99v; VCháńcy ácz ci z dawná/ zówżdy flawni byli/ Lecż teraz gniazdá śwego/ niezle pośláchcili. Ieden zołtał Biskupem/ drugi Kafztellanem/ A trzeći s śwey pilności/ iuż nápoły pánem. *RejZwierz* 60.

Formacje współrdzenne cf ŚLACHCIĆ.

Cf [POŚLACHCONY]